

Μυβασιδου, Έπισκ. Καταλ.

ΕΕΒΕ, 12, 6. 190

Βησσαρίων

Λαρίβης

Βησσαρίων, ὁ πρότερον Δημητριάδος ἐπίσκοπος ὡς προεβιβάσθη εἰς τὴν μητρόπολιν Λαρίβης ἀντὶ τοῦ τῶν τῆδε μετὰ χωρήσαντος μητροπολίτου Μάρκου τῷ 5844 (= 6998 = 1490) ἐπὶ Διογυβίου Α'. (3). Οὗτος εἶναι κτίτωρ τῆς ἐν Θεσσαλία μονῆς τῶν μεγάλων Πυλῶν, τῆς κοιρότερου τοῦ Δουβίκου καλουμένης. Ἐν σημειώσει τοῦ κώδ. 798 τῆς Ἑθν. Βιβλιοθ. ἀναφέρεται: « ἐκοιμήθη ὁ

αὐτός ἀρχιερεύς καὶ πανιερώτατος μητρο-
πολίτης Παρίσης κύριος Βισαρίων ὑπέρτιμος
καὶ ἐξάρχος δευτέρου θεσταχίας καὶ πάσης
ελλάδος καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Ἐφέ-
σου ἐν Σεπτεμβρίῳ ἐς τὰς δεκατρίς ἡμέρας
δευτέρα ἐν τῷ ᾿Σμθ, ἰνδικτιῶνος ιδ' α
ἥτοι 1541. (βλ. κωδ. 724 καὶ σημειώσεις
ἐν 692 γ 730 τῆς Ἐθν. Βιβλ.)
Ἀπολογιστὴς Βιβλ. ἐφεδύγ. ἐν Κ/Πόλῃ, 1800.

(3) Πράξιν τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ βλ. ἐν ΔΙΕΕ, Β', 18-20
Εἰς τι τεμάχιον χάρτου σημειοῦται ἐπὶ τοῦ
Μυετανίδου : *Courent de Hagios Sotir*

χρ. 1540 →
(Πδμτρ.)

Μυεζανίδου, Ἐπισκ. καταλ.
ΕΕΒΕ, 12, σ. 190

Βησσαρίων
Παρίσης

Μεγαλὸν Πύλον (Δουσκο) αὐτὸν ἀνέσχετο
το 66 (1558), ἐκ. 450 ἢ Ν° 242. Ἀντιγέρων
ὁ πάνσεπτος οὗτος καὶ θεῖος πατὴρ τοῦ
κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τῶν Μεγάλων Πυλῶν, πρῶτην μὲν
ἐν ἄλλῳ ἐκλήματι παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις
πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωντος ἀρχιεπισκόπου
Παρίσης καὶ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ Ἰγ-
νατίου, ἐπίσης Καπούας καὶ φαταρίου
ὑπερῶν δέ, ἐν τούτῳ περικαλλεῖ ἐκλή-

μασι οἷον ὁράται ἀπηγέρθη ἐκ βάθρων
καὶ ἀγιοτορίῃ παρὰ κυροῦ Νεοφύτου
τοῦ αὐτοῦ ἀνεψιοῦ του καὶ τὸν αὐτὸν
δρόμον τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Πα-
ρίεβης ἰδύοντος καὶ τῶν ὑπ' αὐτῷ θεο-
φιλεσάτων ἐπισκόπων τοῦτε Λίτδας Που-
κᾶ τοῦ Δημητριάδος Ἰωσήφ καὶ τοῦ
φαταρίου Μαρτυρίου, ἐπὶ ἔτους, § § § μη-
νὶ νοεμβρίῳ οὐκὶ, ἰνδιχτιῶνος α'.